

DANMARKS YNGLEBESTAND AF SKARVER I 2014

Teknisk rapport fra DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi

nr. 41

2014

AARHUS
UNIVERSITET

DCE - NATIONALT CENTER FOR MILJØ OG ENERGI

[Tom side]

DANMARKS YNGLEBESTAND AF SKARVER I 2014

Teknisk rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi

nr. 41

2014

Thomas Bregnballe
Ole Roland Therkildsen

Aarhus Universitet, Institut for Bioscience

AARHUS
UNIVERSITET

DCE – NATIONALT CENTER FOR MILJØ OG ENERGI

Datablad

Serietitel og nummer: Teknisk rapport fra DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 41

Titel: Danmarks ynglebestand af skarver i 2014

Forfattere: Thomas Bregnballe & Ole Roland Therkildsen

Institution: Aarhus Universitet, Institut for Bioscience

Udgiver: Aarhus Universitet, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi ©

URL: <http://dce.au.dk>

Udgivelsesår: September 2014

Redaktion afsluttet: August 2014

Redaktør: Tommy Asferg

Faglig kommentering: Thomas Eske Holm

Kvalitetssikring, centret: Jesper R. Fredshavn

Finansiell støtte: Naturstyrelsen, Miljøministeriet

Bedes citeret: Bregnballe, T. & Therkildsen, O.R. 2014. Danmarks ynglebestand af skarver i 2014. Aarhus Universitet, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, 24 s. - Teknisk rapport fra DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 41
<http://dce2.au.dk/pub/TR41.pdf>

Gengivelse tilladt med tydelig kildeangivelse

Sammenfatning: Årets optælling af skarvreder viste, at der i 2014 yngede 30.503 par skarver i Danmark, hvilket svarer til en fremgang på 23 % i forhold til 2013. Yngleantallet blev dermed højere end i de foregående fire år. Antallet af kolonier steg til 76 i 2014, hvilket var fem flere end det hidtil højeste antal kolonier. Antallet af ynglepar gik frem i alle regioner. De største fremgange sås i Smålandsfarvandet, i den sydvestlige del af Kattegat samt i den nordlige del af Sjælland (stigninger på hhv. 1.580, 1.402 og 1.191 reder fra 2013 til 2014). Den største koloni fandtes på Samsø, og den husede 2.414 reder. I 2014 foretog Naturstyrelsen indgreb i fem kolonier, og de bevirkede, at ingen unger kom på vingerne i 1.723 reder (5,7 % af alle reder). I 2013 og 2014 havde indgrebene i danske skarvkolonier et beskedent omfang sammenlignet med årene 2001-2012, hvor 2.600-7.200 reder årligt blev reguleret.

Emneord: Skarv, bestandsudvikling, status, optælling, regulering, koloni

Layout: Grafisk Værksted, AU Silkeborg

Foto forside: Udsnit af skarvkolonien på Mågeøerne ved Bogense. Foto: Thomas Bregnballe

ISBN: 978-87-7156-080-0

ISSN (elektronisk): 2244-999X

Sideantal: 24

Internetversion: Rapporten er tilgængelig i elektronisk format (pdf) som
<http://dce2.au.dk/pub/TR41.pdf>

Indhold

Sammenfatning	5
Summary	6
1 Indledning	7
2 Metoder	8
3 Ynglebestanden: Status og udvikling	9
3.1 Fremgangen i 2014 og mulige årsager	9
3.2 Antal kolonier	9
3.3 Nye kolonier	10
3.4 Udviklingen i regionerne	11
3.5 Koloniernes beliggenhed og størrelse	13
4 Forvaltende tiltag i kolonier i 2014	18
5 Forekomst og udvikling i landene omkring Østersøen	21
6 Referencer	23

[Tom side]

Sammenfatning

I denne rapport præsenteres resultaterne af den optælling af skarvreder, som fandt sted i de danske skarvkolonier i foråret 2014. I 2014 var der 30.503 par ynglende skarver i Danmark. Det var 5.801 flere end i 2013, hvilket svarer til en fremgang på 23 %. Yngleantallet i 2014 blev dermed højere end i de foregående fire år, hvor yngleantallet varierede mellem 24.702 og 28.037 par. Fremgangen i 2014 i forhold til året før skyldes formentlig, at en større andel af skarverne end normalt ynglede, samt at skarverne i flere af kolonierne har ynglet med god succes i de forudgående år. Den milde vinter og det tidlige forår bevirkede, at mange skarver begyndte at yngle tidligt på sæsonen, og bedømt ud fra antallet af unger i rederne var tilgængeligheden af fisk tilsyneladende god i flere af koloniernes nærområder.

I 2014 gik antallet af ynglepar frem i alle regioner. De største fremgange fandt sted i Smålandsfarvandet, i den sydvestlige del af Kattegat samt i den nordlige del af Sjælland. Inden for hver af disse regioner steg redeantallet med 1.191-1.580 reder fra 2013 til 2014. Stor fremgang blev konstateret i nogle af de store kolonier (bl.a. Stavns Fjord, Svanegrunden og Søholt) såvel som i en del kolonier, som kun har huset et forholdsvist lille antal reder i de foregående år. I 2014 gjorde skarverne forsøg på at etablere kolonier på syv lokaliteter, hvor de ikke tidligere har ynglet. Yngleforsøg fandt også sted på fire lokaliteter, hvorfra skarverne havde været borte i mindst tre år. Samlet for hele landet ynglede der skarver på 76 lokaliteter i 2014. Det hidtil højeste antal lokaliteter med ynglende skarver har været 67. I 2014 husede den største koloni 2.414 reder (Stavns Fjord på Samsø) og den næststørste koloni 1.844 reder (Brændegård Sø-Nørresø på Sydfyn).

Naturstyrelsen foretog forvaltende indgreb i fem kolonier, og det bevirkede, at der ikke kom unger i 1.723 reder (5,7 % af alle reder i landet). I tre kolonier blev æggene i 1.224 reder olieret, og i en fjerde koloni blev æggene fjernet fra 174 reder. I en ny koloni etableret nær Københavns Lufthavn gav Naturstyrelsen af hensyn til flysikkerheden tilladelse til, at alle unger blev aflivet. Hvis kolonien var blevet opdaget, førend der kom unger, ville indgrebet have været begrænset til oliering af æggene. Som i 2013 fik tiltagene i 2014 et beskedent omfang sammenlignet med perioden 2001-2012, hvor 2.600-7.200 reder årligt blev reguleret.

Summary

This report presents the results of counts of Great Cormorant *Phalacrocorax carbo sinensis* nests in breeding colonies in Denmark in the spring of 2014. Great Cormorants were breeding at 76 different localities with a total of 30,503 breeding pairs (nests) in Denmark in 2014. This is an increase of five colonies and 5,801 nests (23%) since 2013. Breeding numbers in 2014 were higher than in the previous four years when numbers ranged between 24,702 and 28,037 breeding pairs. It is suggested that the increase in 2014 was due to an increase in the proportion of potential breeders attempting to breed, combined with high breeding success in several Danish breeding colonies 2-3 years earlier, leading to higher recruitment of young birds. Breeding conditions were apparently extraordinarily good in Denmark in 2014 due to the mild winter and the early spring combined with high availability of fish within the feeding range of many of the colonies (partly judged from successful production of large broods).

The number of breeding pairs increased in all seven regions in Denmark. The largest increases were recorded in Smålandsfarvandet, the southwestern area of Kattegat and in the northern parts of Zealand (increases of 1,180-1,580 nests recorded from 2013 to 2014). Seven out of the 76 breeding colonies were new colonies founded at localities where no cormorants had been breeding in previous years. Breeding attempts were also recorded at four localities where no cormorants had nested for 3-12 years prior to 2014. The largest colony had 2,414 nests (located in Stavns Fjord on Samsø) and the second largest colony had 1,844 nests (Brændegård Sø-Nørresø on South Funen).

The Danish Nature Agency carried out management actions in five breeding colonies with the effect that no chicks fledged from 1,723 nests. The actions involved oiling of eggs (1,224 nests in three colonies), removal of eggs (174 nests in one colony) and removal of chicks (325 nests in one new colony). The removal of chicks was necessary at one new colony as it was located close to Copenhagen Airport and the colony was not discovered until late in the breeding season, otherwise oiling of eggs would have been carried out. Overall the management actions affected a smaller number of nests in 2014 than in previous years, e.g. management actions affected 2,600-7,200 nests annually during 2001-2012.

1 Indledning

Skarvkolonierne i Danmark er blevet fulgt hvert år siden arten genetablrede sig som ynglefugl i Danmark i 1938. Siden 1980'erne har Naturstyrelsen under Miljøministeriet sørget for, at rederne i kolonierne blev talt årligt. De indhentede oplysninger bruges til at overvåge udviklingen i ynglebestanden, og i enkelte områder benyttes den indhentede viden også til en løbende evaluering af effekterne af Naturstyrelsens forvaltningstiltag i udvalgte kolonier. Rapporten præsenterer resultaterne af optællingen af skarvreder i foråret 2014. Tendenserne i bestandsudviklingen beskrives for hver landsdel. Rapporten giver desuden en opgørelse over de forvaltningstiltag, som Naturstyrelsen gennemførte i udvalgte kolonier i 2014.

1.1 Tak

Vi ønsker at takke Naturstyrelsen og de mange frivillige, der deltog i optællingen af de danske skarvkolonier. Følgende personer har således indrapporteret data til os: Albert Steen-Hansen, Anders Wiig Nielsen, Arne Lilhauge, Bent Staugaard Nielsen, Benny Steinmejer, Bjarke Huus Jensen, Bjarne Nielsen, Bjarne Slaikjær, Carsten Andersen, Erik Christensen, Frode Thorhauge, Gert Hansen, Gert Rasmussen, Hanne Tøttrup, Hans Lind, Helle Regitse Boesen, Henning Akstrup, Henrik Haaning Nielsen, Henrik Lykke Sørensen, Ivan Olsen, Jacob Skriver, Jacob Sterup, Jan Skriver, Jens Gregersen, Jens Klingenberg, Jens Rye Larsen, Jesper Tofft, Joy Klein, Jørgen Guldholt, Jørn Hansen Madelung, Jörn Eskildsen, Kjeld Tommy Pedersen, Klaus Sloth, Knud Flensted, Knud Pedersen, Kurt Due Johansen, Lars Erlandsen Brun, Lars Hansen, Lars Richter Nielsen, Lars Pedersen, Leif Bisschop-Larsen, Leif Novrup, Michael Fink Jørgensen, Michael Thelander, Morten Møller Hansen, Niels Kanstrup, Niels Peter Dalsgaard Jensen, Ole Amstrup, Palle Graubæk, Peder Brøgger, Pelle Andersen-Harild, Per Schiermacker-Hansen, Peter Lange, Poul Hald-Mortensen, Steen Fjederholt, Sven Norup, Thorkild Lund, Tommy Hansen, Tscherning Clausen, Uffe B. Nielsen, Vibeke F. Madsen og Willy Jørgensen.

Vi ønsker desuden at takke de mange lodsejere, der gav tilladelse til færdsel i kolonierne. Den årlige optælling af de danske skarvkolonier er finansieret af Naturstyrelsen.

2 Metoder

I 2014 har DCE – 'Nationalt Center for Miljø og Energi' ved Aarhus Universitet på vegne af Naturstyrelsen organiseret optælling af reder i de danske skarvkolonier. Optællingerne er i langt de fleste tilfælde blevet udført af personer, som har flere års erfaring med at tælle skarvreder. Dette gælder især de store og mellemstore kolonier, mens nogle af de små kolonier tælles af personer, som ikke nødvendigvis har erfaring med optælling af reder. De fleste af optællerne har indrapporteret deres resultater direkte på en hjemmeside udviklet til formålet, mens andre har sendt oplysninger via e-mails.

Antallet af ynglende skarver opgøres som det antal reder, der registreres ved én optælling omkring det tidspunkt, hvor antallet af reder kulminerer. Der medregnes kun beboede reder, som er mindst $\frac{1}{4}$ færdigbyggede. Denne metode anvendes også i andre europæiske lande.

Som standard registreres hver enkelt rede, uanset om koloniens reder er placeret i træer eller på jorden. Når rederne er placeret i træer, er det praktisk at registrere antallet af reder træ for træ inden for nærmere definerede deleområder. Formålet hermed er naturligvis, ud over muligheden for at kunne sammenligne delområder år for år, at holde styr på, hvilke reder man allerede har hhv. ikke har talt, så alle reder tælles, men kun én gang.

Opgørelsen af de enkelte koloniers størrelse vil ofte være forbundet med nogen usikkerhed. Det antal reder, der tælles og benyttes som mål for koloniens størrelse, vil næsten altid være lavere end det samlede antal reder, som etableres i en koloni hen gennem sæsonen. Det skyldes ikke kun, at tilstedeværende reder kan blive overset, men også at nye reder kan blive etableret efter tællingen. Omvendt kan det også forekomme, at reder forsvinder, før tællingen bliver gennemført.

Under optællingerne kan der være risiko for at foretage dobbeltregistreringer, hvis skarver flytter inden for ynglesæsonen og bygger en ny rede i en anden koloni (fx som følge af forstyrrelser). For at minimere effekten af disse flytninger på opgørelsen over antallet af ynglende skarver, bliver alle kolonier så vidt muligt optalt forholdsvis tidligt på ynglesæsonen, dvs. mellem slutningen af april og midten af maj. I 2014 blev optællerne opfordret til at fremskynde optællingstidspunktet med 1-2 uger, idet en del af skarverne (grundet mildt forårsvejr) kom tidligere i gang med at yngle end normalt. I de tilfælde, hvor der er foretaget flere optællinger i løbet af sæsonen, benyttes som udgangspunkt det højeste antal, men ikke hvis det vurderes sandsynligt, at antallet af reder fortsætter med at stige gennem sæsonen som følge af, at fugle fra en anden koloni har opgivet deres yngleforsøg og er flyttet for derefter at lægge et nyt kuld æg. I sådanne tilfælde er der typisk benyttet optællingsresultater fra et tidspunkt, hvor det samlede antal reder i området (fx hele Ringkøbing Fjord) var på sit højeste. Herved minimeres risikoen for dobbeltregistreringer.

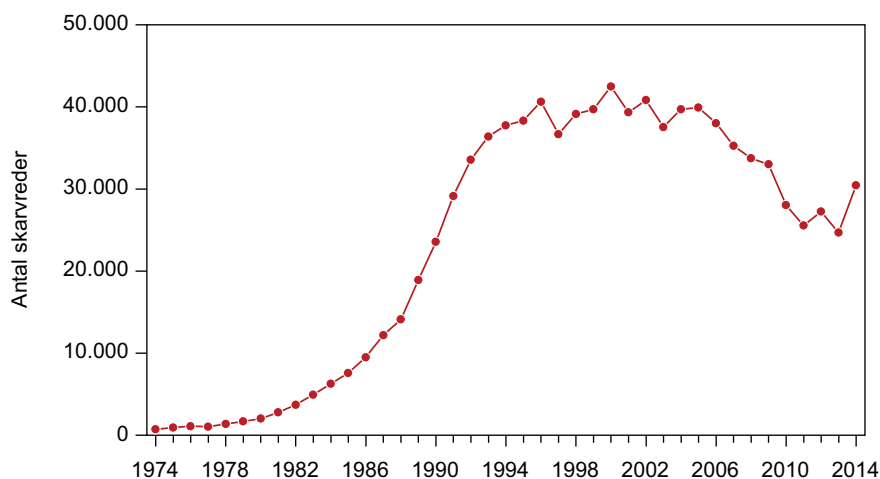
3 Ynglebestanden: Status og udvikling

3.1 Fremgangen i 2014 og mulige årsager

I 2014 var der 30.503 par ynglende skarver i Danmark. Det var 5.801 flere end i 2013, hvilket svarer til en fremgang på 23 % (Fig. 1). Yngleantallet i 2014 blev dermed højere end i de foregående fire år, hvor yngleantallet varierede mellem 24.702 og 28.037 par.

Fremgangen i 2014 i forhold til året før skyldes formentlig, at flere skarver end normalt ynglede, samt at skarverne i flere af kolonierne har ynglet med god succes i foregående år. Den milde vinter og det tidlige forår bevirkede, at mange skarver begyndte at yngle tidligt på sæsonen, og bedømt ud fra antallet af unger i rederne var tilgængeligheden af fisk tilsyneladende god i flere af koloniernes nærområder.

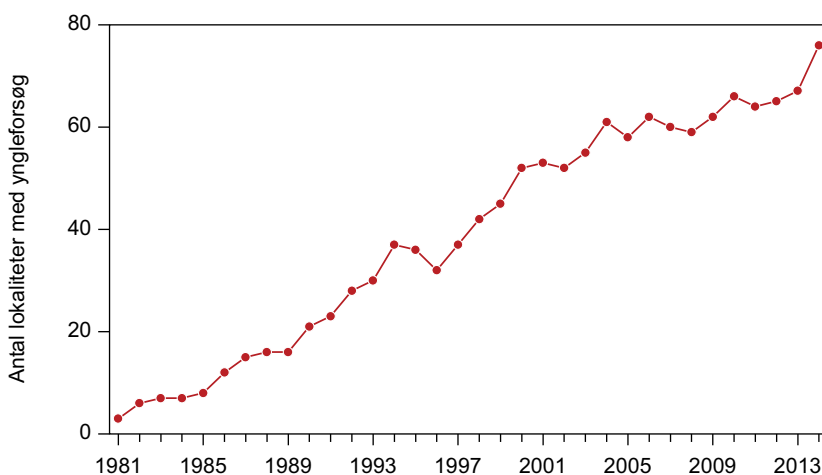
Figur 1. Udviklingen i antallet af ynglepar af skarver i Danmark 1974-2014.

3.2 Antal kolonier

Samlet for hele landet ynglede der skarver på 76 lokaliteter i 2014. Det hidtil højeste antal lokaliteter med ynglende skarver har været 66. Antallet af lokaliteter med ynglende skarver har været jævnt stigende siden begyndelsen af 1980'erne (Fig. 2).

Figur 2. Udviklingen i antallet af lokaliteter med ynglende skarver i Danmark 1981-2014.

3.3 Nye kolonier

For fire af de lokaliteter, som havde ynglende skarver i 2014, var der tale om en genetablering, efter at skarverne ikke havde ynglet i henholdsvis 3, 3, 9 og 12 år. I 2014 gjorde skarverne forsøg på at etablere kolonier på en række lokaliteter, som ikke tidligere har huset ynglende skarver. Det drejer sig om følgende 11 lokaliteter:

- *Filsø* nordvest for Varde. To små kolonier etableret på kunstigt anlagte øer.
- *Begtrup Røn* syd for Mols Bjerge. Der var 4 reder i kanten af en sølvmågekoloni (se foto side 20). Ungerne blev flyvedygtige.
- *Botofte Skovmose* ud for Tranekær nær østkysten på Langeland. Her blev der talt 11 reder.
- *Farresdam* vest for Nordborg på Als. Kolonien (50 reder) er formentlig opstået som en følge af udvandring fra nabo-kolonien Oldenor, hvor udbuddet af redemuligheder har været faldende, efterhånden som træerne er brudt ned.
- *Overby*, Sjællands Odde. To besatte reder ved et vandhul lige ud til kysten.
- *Soaleø* ved Risø nær Roskilde. En enkelt rede etableret på jorden. Der blev senere set unger i reden.
- *Peberholm* ved Øresundsforbindelsen. Her blev antallet af reder opgjort til 325 reder. Det formodes, at mange af ynglefuglene var fugle, som tidligere havde ynglet på nabøen Saltholm. Der var ingen skarver, der forsøgte at yngle på Saltholm i 2014. Fravalget af Saltholm som yngleplads kan skyldes, at skarverne her ofte blev forstyrret af havørne og/eller at alle æg i denne koloni er blevet olieret i perioden 1995-2013 (se side 20 vedrørende forvaltende tiltag i denne nye koloni på Peberholm).
- *Degneholm* nordvest for Nyord ved Møn. Her taltes 15 reder sidst i maj. Da havde skarverne forladt rederne.
- *Tjørneholm* mellem Rødbyhavn og Nysted på Sydlolland. Her er der registreret én forladt rede sidst i juni.
- *Lindholm* vest for Nysted på Sydlolland. Der blev talt op til 77 reder. Sidst i juni registreredes 65 unger i kolonien.

Et udsnit af skarvkolonien i ynglefuglereservatet på Bastholm nord for Årø. Fotoet er fra 1. maj 2014. Foto: Bent Staugaard.

3.4 Udviklingen i regionerne

I 2014 gik antallet af ynglepar frem i alle regioner (Fig. 3, 4 og 5). De største fremgange fandt sted i Smålandsfarvandet, i den sydvestlige del af Kattegat samt i den nordlige del af Sjælland. Inden for disse regioner steg redeantallet med hhv. 1.580, 1.402 og 1.191 reder fra 2013 til 2014.

Som det kan ses i Fig. 3-5 er det ikke usædvanligt, at både gradvise og år til år udsving sker synkront mellem naboregioner. Sammenlign eksempelvis udsvingene i yngleantallet i 2009-2014 i det Nordlige Sjælland med udsvingene i Smålandsfarvandet (Fig. 5). Sådanne synkronede udsving tyder på, at forholdene i yngleområderne varierer over større havområder og/eller, at vejrforholdene i de enkelte forår indvirker på, hvor stor en andel af de yngledygtige skarver, der faktisk gør forsøg på at yngle.

Både i region 'Vestjyske fjorde og Vadehavet' og i Limfjorden har yngleantallet været forholdsvis stabilt over de sidste fem år (Fig. 3). I de 'Vestjyske fjorde og Vadehavet' var der ynglende skarver på seks lokaliteter, og det er nu fem år siden, at der sidst ynglede skarver i Vadehavet. Udviklingen i denne region er primært styret af forholdene i Ringkøbing Fjord. Regionens nye koloni i det naturgenoprettede vådområde i Tim Enge gik frem fra 30 reder i 2013, hvor kolonien blev etableret, til 165 reder i 2014. I Limfjorden var der ynglende skarver på ni forskellige lokaliteter. To af lokaliteterne var Rotholmene og Vårholm, som ikke har haft ynglende skarver i de foregående tre år.

I det Nordlige Kattegat ynglede der skarver på ni lokaliteter. Her blev der efter otte år med tilbagegang registreret en moderat fremgang på ca. 600 reder i forhold til året før (Fig. 4). Den største koloni i denne region var kolonien på Hirsholmene efterfulgt af kolonien ved Toftesø i Lille Vildmose (Tabel 1). De største fremgange blev registreret i Rørdal Lergrave ved Aalborg, på Treskelbakkeholm i munden af Mariager Fjord samt i Fuglsø Mose på Norddjursland (Tabel 1).

Skarvkolonien i Vaserne ved Furesø. Kolonien havde 125 reder i 2014. Fotoet er fra 2013. Foto: Jörn Eskildsen.

I det Sydvestlige Kattegat ynglede der skarver på ni lokaliteter. Her blev der registreret en ret markant fremgang på 1.400 reder i forhold til året før. I denne region er antallet af ynglende skarver ellers gået stødt tilbage gennem næsten 15 år (Fig. 4). Fremgangen var størst i Stavns Fjord på Samsø og på Svanegrunden nord for Endelave (Tabel 1).

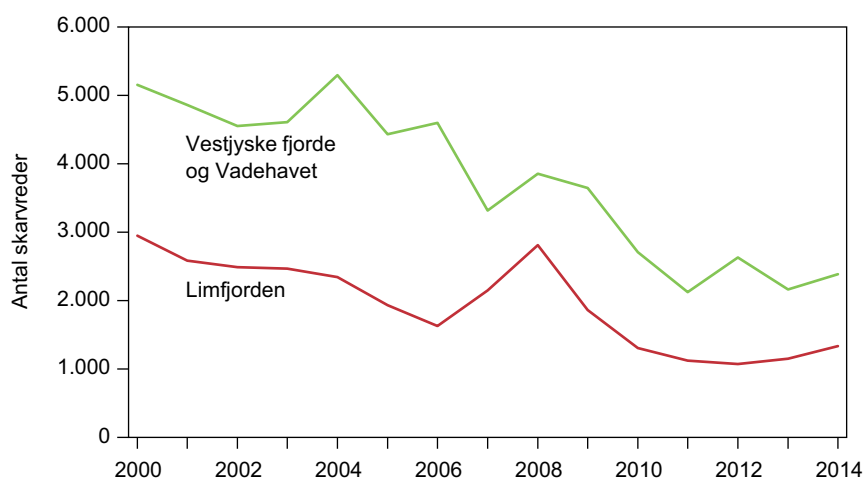
I Lillebælt og Det Sydfynske Øhav, hvor skarver ynglede på 12 forskellige lokaliteter i 2014, har yngleantallet været ret stabilt over en periode på mere end 15 år (Fig. 4). I de seneste år har der været en svag fremgang, og det skyldes først og fremmest en hastig fremgang på Bastholm (beliggende nord for Årø i Lillebælt), i Føns Vang på Vestfyn, på Lille Egholm i Det Sydfynske Øhav samt på Vresen (sydøst for Nyborg) (Tabel 1).

I regionen omfattende den nordlige del af Sjælland ynglede der skarver på 16 lokaliteter i 2014. I denne region har yngleantallet været ret stabilt i mere end 15 år (Fig. 5). Den største forandring i forhold til tidligere år fandt sted i Øresund, hvor skarverne i 2014 flyttede fra Saltholm til den nærliggende Peberholm, en kunstig ø som blev skabt, da Øresundsforbindelsen blev etableret.

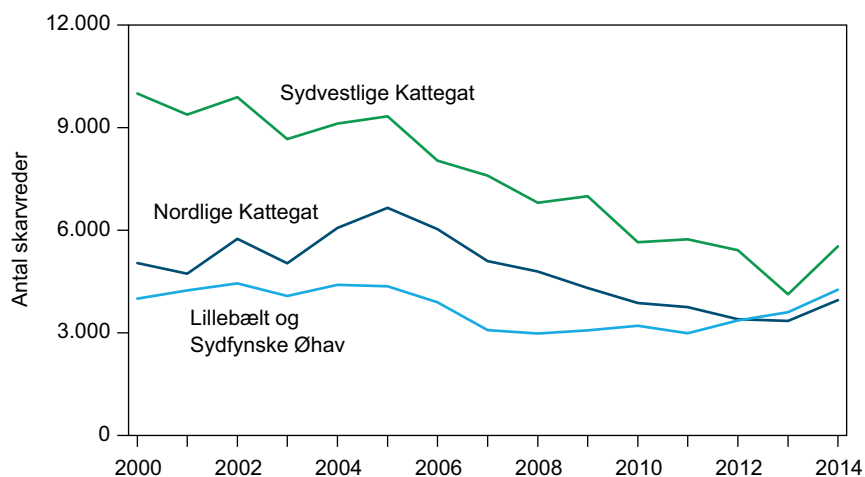
I regionen omfattende Smålandsfarvandet og Lolland-Falster ynglede der skarver på 15 lokaliteter i 2014. Yngleantallet i denne region har været støt nedadgående i næsten 20 år, men i 2014 gik antallet af reder frem med næsten 1.600 reder. Den største fremgang konstateredes i kolonien i Sønder sø ved Maribo. Her gik redeantallet frem fra 824 reder i 2013 til 1.403 reder i 2014. Kolonien har tidligere huset flere end 2.500 reder. Fremgange i forhold til året før registreredes også i en række mindre kolonier såsom Ålholm på Sydlolland, Nakskov Fjord, Tyreholm ved Møn, Rågø Sande og Hundsemyre på Bornholm (Tabel 1).

I rapporten om ynglebestanden af skarver i Danmark i 2013 (Bregnballe m.fl. 2013) er der givet en mere omfattende beskrivelse af udviklingen i kolonierne i de enkelte regioner frem til og med 2013.

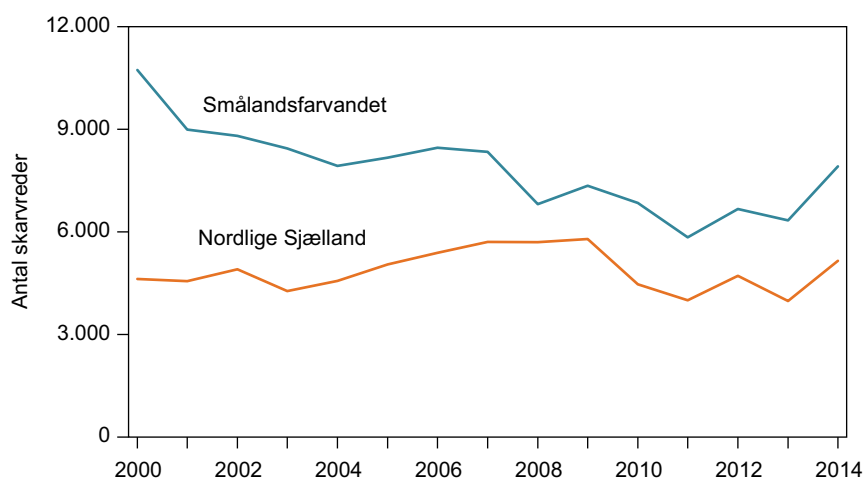
Figur 3. Udviklingen i antallet af ynglepar af skarv i regionerne 'Vestjyske fjorde og Vadehavet' og 'Limfjorden' fra 2000 til 2014.

Figur 4. Udviklingen i antallet af ynglepar af skarv i regionerne 'Nordlige Kattegat', 'Sydvestlige Kattegat' og 'Lillebælt og Det Sydfynske Øhav' fra 2000 til 2014.

Figur 5. Udviklingen i antallet af ynglepar af skarv i regionerne 'Nordlige Sjælland' og 'Smålandsfarvandet' fra 2000 til 2014.

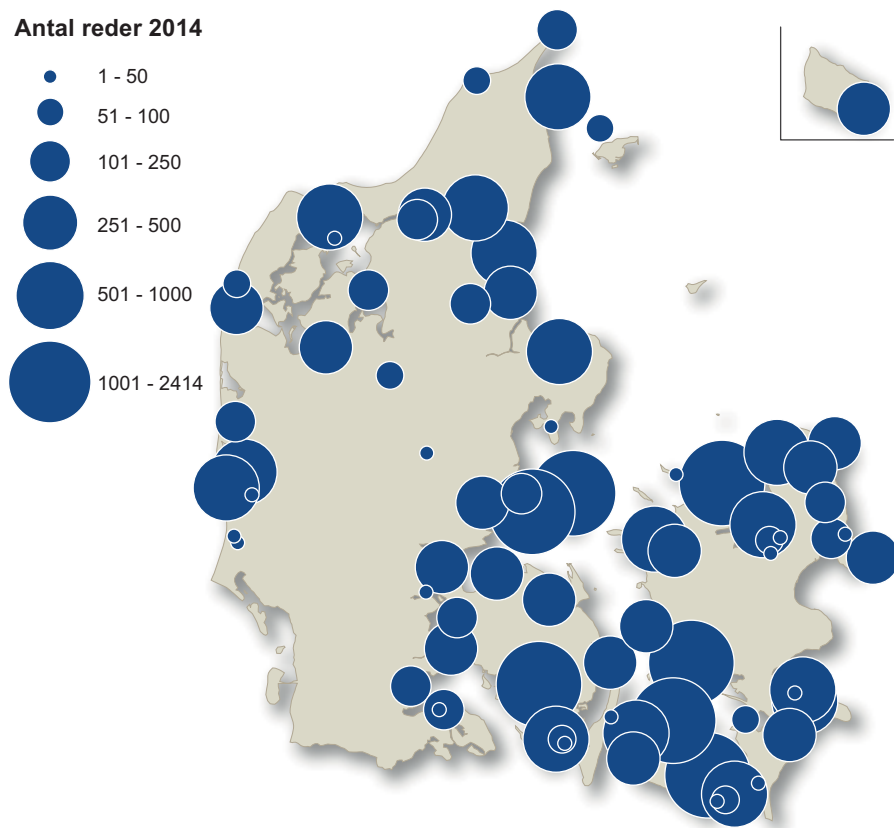
3.5 Koloniernes beliggenhed og størrelse

De danske skarvkoloniernes størrelse og placering i 2014 er vist i Figur 6. Udviklingen i de enkelte skarvkolonier i årene 2010-2014 er vist i Tabel 1.

I 2014 var kolonien i Stavns Fjord på Samsø den største med 2.414 reder (kolonien havde 1.858 reder i 2013). Den næststørste koloni var kolonien ved Brændegård Sø-Nørresø på Sydfyn. Den husede 1.844 reder sammenlignet med 1.747 reder året før.

I alt syv af samtlige 76 kolonier havde flere end 1.000 reder. I 2013 var der blot tre kolonier med flere end 1.000 reder. De syv kolonier, som i 2014 havde flere end 1.000 reder, husede tilsammen 34 % af alle ynglende skarver i Danmark. Den samme andel, 34 %, yngede i 15 kolonier med 501-1.000 reder. I de 29 kolonier med 101-500 reder yngede 30 % af bestanden, mens de 26 kolonier med 1-100 reder blot havde 3 % af landets ynglende skarver.

Figur 6. Kort over størrelse og placering af de danske skarvkolonier i 2014.

En af del-kolonierne på Rågø Sande. Kolonien havde i alt 1079 reder i 2014. Foto: Michael Thelander.

Table 1. Antal ynglepar af skarver optalt i 2010-2014 fordelt på kolonier og totalt for Danmark. Antallet af ynglepar opgøres ved at tælle antallet af reder. Tal i fed skrift angiver, at Naturstyrelsen har gennemført et forvaltende indgreb i kolonien, fx i form af oliering af æg, fjernelse af reder eller bortskræmning (i enkelte tilfælde har indgrebet været udført af en privat lodsejer efter aftale med Naturstyrelsen). "-" angiver, at det ikke vides, om skarver gjorde forsøg på at yngle i det pågældende år.

Region	Lokalitet	2010	2011	2012	2013	2014
Vestjyske Fjorde						
	Klægbanken	135	139	223	146	611
	Havrvig Polde	1.073	980	838	936	531
	Tim Enge	0	0	0	30	165
	Agesholm, Filsø Søndersø	0	0	0	0	12
	Høje Sande	2	0	0	36	10
	Storeholm, Filsø Mellemsø	0	0	0	0	5
	Langli	1	0	0	0	0
	Felsted Kog	93	2	0	0	0
	Abildå	–	–	9	0	0
Limfjorden						
	Melsing	942	850	1.127	784	710
	Flyndersø	370	392	280	407	395
	Rønholm	0	0	406	433	370
	Rønland Sandø	353	407	275	288	328
	Vårholm	470	0	0	0	240
	Rotholmene	168	0	0	0	150
	Hald Sø	188	196	133	101	97
	Agger Tange	147	135	231	91	78
	Ejerslev Røn	70	43	176	13	15
	Troldholmene	0	100	0	43	0
Nordlige Kattegat						
	Fuglsø Mose	418	523	791	738	937
	Hirsholmene	1.063	1.197	1.100	738	817
	Toftesø	1.515	1.201	753	878	731
	Rørdal Lergrave	330	263	326	421	582
	Treskelbakkeholm	0	0	39	141	384
	Kielstrup Sø	338	404	230	220	215
	Skagen Nordstrand	6	25	61	98	146
	Ndr. Rønner	80	5	64	61	78
	Hirtshals	22	27	34	47	65
	Knogen, Læsø	40	47	0	0	0
	Sdr. Rønner	55	55	0	0	0

Region	Lokalitet	2010	2011	2012	2013	2014
Sydvestlige Kattegat						
	Stavns Fjord	2.580	3.049	2.640	1.858	2.414
	Svanegrunden	893	721	933	819	1.328
	Rands Fjord	350	455	309	252	460
	Mågeøerne	999	905	908	649	455
	Vorsø	787	533	502	387	412
	Vigelsø	35	44	80	103	270
	Hov Røn	0	0	0	0	174
	Salten Langsø	0	0	0	0	9
	Begtrup Røn	0	0	0	0	4
	Tange Sø	0	0	3	0	0
	Rugård Sø	0	17	35	56	0
	Stubbe Sø	0	5	0	0	0
Lillebælt og Sydfynske Øhav						
	Brændegård Sø - Nørresø	2.208	1.795	1.978	1.747	1.844
	Lille Egholm, Det Sydfynske Øhav	0	0	63	438	641
	Bastholm incl. Årø Kalv	159	300	219	453	466
	Vresen	45	45	70	133	412
	Hopsø	212	179	110	219	216
	Føns Vang, SV for Nørre Aaby	0	0	14	78	208
	Oldenor	250	100	280	210	200
	Ll. Græsholm ved Bredholm	241	450	464	146	75
	Farresdam, Nordals	0	0	0	0	50
	Kidholmene	15	37	38	43	44
	Grensholm, Det Sydfynske Øhav	0	0	110	134	40
	Botofte Skovmose, Langeland	0	0	0	0	11
	Gråsten Slotssø	1	0	0	0	0
	Årø Kalv	75	75	0	0	0
	Bågå	0	0	17	0	0

Region	Lokalitet	2010	2011	2012	2013	2014
Nordlige Sjælland	Hovvig	853	756	944	857	1.066
	Saltbækvig Sydøst	0	30	721	393	735
	Holløse Bredning	949	678	847	687	629
	Selsø	222	317	375	269	591
	Hellebæk Skov	176	251	306	371	472
	Skarresø	45	90	120	176	410
	Peberholm, Øresund	0	0	0	0	325
	Esrum Sø	363	349	505	364	317
	Højbjerg Skov	105	178	248	184	254
	Damhussøen	1	22	68	137	141
	Vaserne	2	61	61	76	125
	Bognæs	229	139	61	49	58
	Svogerslev Sø, Roskilde	0	0	10	22	30
	Sortedamssøen	36	36	37	50	30
	Overby, Sjællands Odde	0	0	0	0	2
	Svaleø, Risø	0	0	0	0	1
	Gurre Sø	119	51	31	16	0
	Saltholm	537	660	348	310	0
Vrøj ved Saltbækvig	823	382	41	34	0	
Øer ved Orø	7	0	0	0	0	
Smålandsfarvandet	Søndersø ved Maribo	1.469	770	1.095	824	1.403
	Ormø	1.700	966	1.086	1.048	1.153
	Rågå Sande	421	512	822	847	1.079
	Tyreholm	984	733	541	569	798
	Vensholm	388	501	662	663	692
	Ålholm	67	203	460	535	650
	Ægholm	400	636	868	617	600
	Nakskov Fjord	702	725	401	351	493
	Malurtholm	362	386	315	477	464
	Hundsemyre, Bornholm	147	176	255	251	413
	Lindholm, Sydlolland	0	—	—	0	77
	Dyrefod	189	215	159	77	64
	Degneholm, Bøgestrøm	0	0	0	0	15
	Barholme, Guldborgsund	0	0	0	5	10
	Tjørneholm, Sydlolland	0	0	0	0	1
	Suderø	2	0	0	68	0
	Avnø Røn	10	8	0	0	0
Rødsand	0	10	0	0	0	
Danmark - total		28.037	25.542	27.256	24.702	30.503

4 Forvaltende tiltag i kolonier i 2014

I en længere årrække har Naturstyrelsen gennemført indgreb i nogle bestemte danske skarvkolonier, hvor der har været særligt store bekymringer for, at skarverne i væsentlig grad påvirkede fiskebestandene og fiskeriet. Nogle af tiltagene finder sted for at undgå, at skarverne får succes med at etablere nye kolonier, mens andre er rettet mod at begrænse størrelsen af den enkelte koloni. I kolonier, hvor skarverne har rede på jorden, består indgrebet oftest i at sprøjte madolie på æggene, så de ikke klækker. Andre indgreb kan bestå i bortskræmning af skarver eller fjernelse af æg eller reder.

I 2014 blev der gennemført forvaltende tiltag i fem kolonier. Det samlede antal reder, der blev reguleret, var 1.723. I Tabel 2 er der givet en oversigt over de forvaltende tiltag, der blev gennemført i de danske skarvkolonier i 2014.

Tabel 2. Forvaltende tiltag gennemført i de danske skarvkolonier i 2014 med angivelse af type indgreb og antal reder i kolonierne hhv. antal reder udsat for regulering.

Lokal enhed	Koloni	Type indgreb	Reder i alt	Regulerede
Blåvandshuk	Havrvig Polder	Oliering	531	424
	Klægbanken	Oliering	611	611
Vendsyssel	Hirsholmene	Oliering	817	189
Søhøjlandet	Hov Røn	Fjernelse af æg	174	174
Hovedstaden	Peberholm	Aflivning af unger	325	325
Total			2.458	1.723

Det samlede antal reder reguleret i 2014 var forholdsvis lavt sammenlignet med tidligere år (Fig. 7). Eksempelvis blev der i perioden 2003-2009 årligt foretaget regulering i knap 6.000 reder. Det samlede antal regulerede reder er primært aftaget, fordi antallet af ynglende skarver er gået tilbage i de fleste af de kolonier, hvor der i en årrække har været gennemført oliering af æg.

I tre kolonier blev æggene i i alt 1.224 reder olieret. Oliering blev gennemført i kolonierne Havrvig Polder og Klægbanken i Ringkøbing Fjord samt på Hirsholmene i det nordlige Kattégat. På Klægbanken blev alle æg olieret, og henholdsvis 78 % og 23 % af de etablerede reder på Havrvig Polder og Hirsholmene.

I Ringkøbing Fjord har hovedparten af rederne årligt været udsat for oliering af æg siden 2001. Trods den omfattende oliering har det gennem de seneste fem år dog ikke været muligt at bringe yngleantallet yderligere ned. I 2010-2014 har yngleantallet i fjorden svinget mellem 1.061 og 1.210 reder, og gennemsnittet for disse år svarer til 44 % af det antal, der yngede i 2001, hvor olieringen blev påbegyndt. En væsentlig del af forklaringen på, at den fortsatte oliering ikke forårsager yderligere nedgang i yngleantallet er, at fjorden er et attraktivt yngleområde, som tiltrækker skarver fra andre yngleområder. Fra tidligere års aflæsninger af ringe på ynglende skarver i Ringkøbing Fjord ved vi, at indvandring fra andre yngleområder finder sted. Studierne i Ringkøbing Fjord har også vist, at antallet af skarver, som indvandrer til fjorden, kan variere meget fra år-til-år tilsyneladende afhængigt af, hvor gode fødeforholdene er i fjorden og i havet ud for.

I 2014 blev der olieret æg i 1.224 reder fordelt på tre kolonier. Som i foregående år blev flest reder olieret i Ringkøbing Fjord. Foto: Steffen Ortmann.

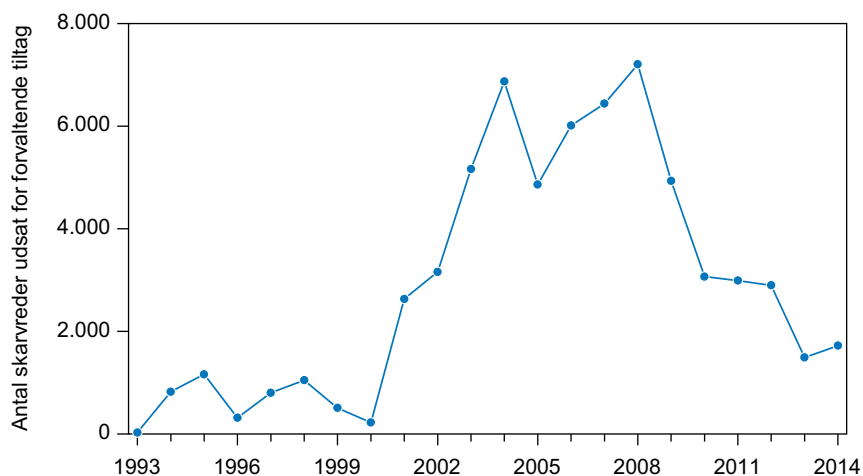

På Hirsholmene ud for Frederikshavn videreførtes de foregående års praksis med at lade de første ca. 600 reder være i fred og kun oliere æg i de reder, der etableres derudover. Det resulterede i, at omkring 200 reder blevet udsat for oliering.

På Hov Røn ved Østjyllands kyst forsøgte 174 par skarver at etablere koloni. Når der i tidligere år har været skarver, som har forsøgt at yngle på øen, er der blevet gennemført en regulering af rederne. I 2014 blev alle æggene fjernet, hvorefter skarverne forlod kolonien.

På Peberholm i Øresund blev man først opmærksom på, at der yngede skarver på øen, da skarverne havde unger. Da Peberholm er beliggende under 5 km fra Københavns Lufthavn og skarverne dermed kan udgøre en risiko for flysikkerheden (M. Hansen, Københavns Lufthavn A/S, pers. medd.), søgte Københavns Lufthavn A/S om tilladelse til at aflive ungerne. Efter tilladelse fra Naturstyrelsen blev aflivning af ca. 1.200 unger således gennemført i begyndelsen af juni.

Figur 7. Udviklingen i antallet af ynglepar som blev forhindret i at få unger som følge af forvaltende tiltag fra 1993 til 2014.

I 2014 etablerede 4 skarvpar for første gang reder på den lille ø Begtrup Røn syd for Mols Bjerge. Også på denne ø foretrak skarverne at etablere rederne ved faste strukturer; i dette tilfælde i resterne fra en hytte. Foto: Niels Kanstrup

5 Forekomst og udvikling i landene omkring Østersøen

I 2012 var Sverige med 40.598 par det land ved Østersøen, der havde flest ynglende skarver. Dernæst kom Danmark, Polen, Estland og det nordlige Tyskland (Tabel 3). Tilsammen udgør landene omkring Østersøen det vigtigste yngleområde for Mellemskarven i Europa. I 2012 blev ynglebestanden i disse lande opgjort til i alt 168.000 par (Bregnballe m.fl. 2014; i den opgørelse indgik yngleantallet for hele Tyskland). Dette antal svarer til 45 % af den samlede ynglebestand i det vestpalæarktiske område, som strækker sig mod øst til Ural bjergene og det Kaspiske Hav (Bregnballe m.fl. 2014).

I landene omkring Østersøen findes de højeste koncentrationer af skarver i nærheden af udmundingerne af en række store floder beliggende i den sydlige del af Østersøen. Kystområderne ud for disse floders munding er meget næringsrige. I 2012 fandtes de største koncentrationer i følgende områder: Curonian Lagunen (12.000 par fordelt på tre kolonier, Litauen og Kaliningrad); Vistula Lagunen (6.450 par i den polske koloni Katy Rybackie); Odra lagunen (13.800 par i seks kolonier, Mecklenburg-Vorpommern og Polen) (data fra bl.a. Grishanov m.fl. 2014, Dagys & Zarankaitė 2014, Bzoma m.fl. 2014).

Den overordnede udvikling i Østersøens ynglebestand af skarver kan karakteriseres ved et fald i yngleantallet i den vestlige del og en fremgang i den østlige del. I den vestlige del af Østersøen faldt antallet med 15.000 par fra 2006 til 2012; den største tilbagegang fandt sted i Danmark. I den østlige del af Østersøen, som er blevet koloniseret af skarver over de seneste 20 år, forøgedes bestanden med 17.000 par fra 2006 til 2012. Den største fremgang fandt sted i Finland med 11.500 par. I Finland såvel som i flere af de andre lande i den østlige del af Østersøen er væksten dog aftaget i de seneste år.

Tabel 3. Antal ynglepar af skarver i landene omkring Østersøen i 2006, 2009 og 2012, hvor yngleantallet blev opgjort for alle yngleområderne omkring Østersøen. Mht. Tyskland medtages denne opgørelse kun yngleantallet i de to delstater, som har kyster ud til Østersøen (de øvrige tyske delstater har tilsammen haft 8-9.000 ynglepar i de angivne år). Opgørelsen er bl.a. baseret på oplysninger givet i Bregnballe m.fl. (2011, 2014), Bzoma m.fl. (2014), Dagys & Zarankaitė (2014), Engström & Wirdheim (2014), Gaginskaya m.fl. (2014), Grishanov m.fl. (2014), Herrmann m.fl. (in press), Kieckbusch (2014), Millers (2014), Rattiste (2014), Rusanen (2014), SYKE (2012).

Land / område	2006	2009	2012
Sverige	44.000	43.500	40.598
Finland	5.770	16.007	17.258
Rusland – St. Petersborg området	3.814	5.000-6.000	4.605
Estland	12.300	13.689	13.000
Letland	500 ¹	>1.000 ¹	3.106
Litauen	3.692	4.180	3.200
Rusland – Kaliningrad området	8.500	6.200-6.700	9.535
Polen	25.731	27.100	26.600
Tyskland – Mecklenburg-Vorpommern	12.078	13.360	11.499
Tyskland – Schlesvig-Holsten	3.095	2.448	2.477
Danmark	38.014	33.008	27.246
Total	157.494	165.500-167.000	159.124

¹ Dækningen var ufuldstændig.

For årene 2006, 2009 og 2012 findes der komplette optællinger af skarvbestandene omkring Østersøen (Tabel 3). Det fremgår, at yngleantallet i Østersøområdet overordnet set har været forholdsvis stabilt siden 2006, varierende fra 155.000 til 170.000 ynglepar. Men som beskrevet er fordelingen af bestanden omkring Østersøen ændret.

Ud over gradvise ændringer ses der også år-til-år udsving i flere af landenes ynglebestande. Nogle af disse fluktuationer ser ud til at kunne forklares som en effekt af hårde vintre. Eksempelvis kunne der konstateres en betydelig nedgang i yngleantallet i flere af landene efter den meget kolde vinter 2009/10.

De seneste års udvikling i Mecklenburg-Vorpommern minder om udviklingen i Danmark. Ligesom i Danmark faldt antallet af yngleaktive par ganske markant i 2010 og igen i 2011, dvs. efter kolde vintre. Som i Danmark var der atter en lille fremgang i 2012, hvorefter yngleantallet igen gik tilbage i 2013, mens en markant fremgang på 28 % fandt sted i 2014 (Christof Herrmann, pers. medd.). Også for Mecklenburg-Vorpommern er vurderingen, at den milde vinter i 2013/14 og det efterfølgende tidlige forår var en væsentlig medvirkende årsag til, at flere skarver end ellers gjorde forsøg på at yngle (Christof Herrmann, pers. medd.).

Se også Bregnballe m.fl. (2013, 2014) for en mere detaljeret beskrivelse af udviklingen i vore nabolandes ynglebestande.

6 Referencer

Bregnballe, T., Volponi, S., van Eerden, M.R., van Rijn, S. & Lorentsen, S.-H. 2011. Status of the breeding population of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic in 2006.– I: van Eerden, M.R., van Rijn, S. & Keller, V. (eds.): Proceedings 7th International Conference on Cormorants, Villeneuve, Switzerland November 2005, pp 8-20. Wetlands International-IUCN Cormorant Research Group. <http://tinyurl.com/oj8g3j3>

Bregnballe, T., Hyldgaard, A.M. & Therkildsen, O.R. 2013. Danmarks ynglebestand af skarver i 2013. Aarhus Universitet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi.– Teknisk rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 26. 30 s.

Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., David N. Carss & van Eerden, M.R. (eds.) 2014. Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. - Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99, 224 pp. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

Bzoma, S. Krzywosz, T., Betleja, J., Orłowska, B., Antczak, J., Traczuk, P. & Witkowski, J. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Poland in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 161-163. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

Dagys, M. & Zarankaitė, J. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Lithuania in 2012 – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 140-142. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

Engström, H. & Wirdheim, A. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Sweden in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 207-213. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

Gaginskaya, A., Starikov, D. & Kouzov, S. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in the Russian part of the Gulf of Finland in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 140-142. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>

- skabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 171-174. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- Grishanov, G., Chaika, C. & Nigmatullin, I. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in the Kaliningrad region in Russia in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 175-177. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- Herrmann, C., Bregnballe, T., Larsson, Ojaste, I. & Rattiste, K. In press. Population Development of Baltic Bird Species: Great Cormorant (*Phalacrocorax carbo sinensis*) – HELCOM Environment Fact Sheet.
- Kieckbusch, J. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Germany in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 113-116. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- Millers, K., 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Latvia in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 136-139. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- Rattiste, K. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Estonia in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 99-102. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- Rusanen, P. 2014. Status of the breeding population of Great Cormorants in Finland in 2012. – In: Bregnballe, T., Lynch, J., Parz-Gollner, R., Marion, L., Volponi, S., Paquet, J.-Y., Carss, D.N. & van Eerden, M.R. (eds.): Breeding numbers of Great Cormorants *Phalacrocorax carbo* in the Western Palearctic, 2012-2013. – IUCN-Wetlands International Cormorant Research Group Report. Videnskabelig rapport fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 99: 103-107. <http://dce2.au.dk/pub/SR99.pdf>
- SYKE (Finnish Environment Institute) 2012. Growth of the cormorant population comes to a halt, 08/20/2012, <http://www.environment.fi>

[Tom side]

DANMARKS YNGLEBESTAND AF SKARVER I 2014

Årets optælling af skarvreder viste, at der i 2014 ynglede 30.503 par skarver i Danmark, hvilket svarer til en fremgang på 23 % i forhold til 2013. Yngleantallet blev dermed højere end i de foregående fire år. Antallet af kolonier steg til 76 i 2014, hvilket var fem flere end det hidtil højeste antal kolonier. Antallet af ynglepar gik frem i alle regioner. De største fremgange sås i Smålandsfarvandet, i den sydvestlige del af Kattegat samt i den nordlige del af Sjælland (stigninger på hhv. 1.580, 1.402 og 1.191 reder fra 2013 til 2014). Den største koloni fandtes på Samsø, og den husede 2.414 reder. I 2014 foretog Naturstyrelsen indgreb i fem kolonier, og de bevirkede, at ingen unger kom på vingerne i 1.723 reder (5,7 % af alle reder). I 2013 og 2014 havde indgrebene i danske skarvkolonier et beskedent omfang sammenlignet med årene 2001-2012, hvor 2.600-7.200 reder årligt blev reguleret.